

VIATA CRESTINA

THE CHRISTIAN LIFE

VOLUME 59* No. 7-12

A RELIGIOUS MAGAZINE

JULY-DECEMBER 2016



TABLE OF CONTENT - CUPRINSUL REVISTEI

Page 02. Membrii Consiliului	Page 10. Hristos se naște...(Ion Anton)	Page 19. Colectivizarea (1962)
Page 03. Rugăciunea Împărătească	Page 11. Cuvânt la Unirea Ardealului	Page 22. Filmarile în Dâmbroca (2016)
Page 04. Colinda 'Domnii Mari...'	Page 14. Protopop C.Alecse – 40 ani preoție	Page 22. Premiul (UIFF) Diana Angelson
Page 05. Obiceiuri Calendaristice	Page 15. A Doua Venire a lui Hristos (premiat)	Page 22. In memoriam: Christian Vahab
Page 08. Plugușorul pensionarilor	Page 16. Marry Xmas (Ben Stein)	Page 22. Rugaciuni pentru bolnavi
Page 09. Pamântul natal (Ion Anton)	Page 17. Scoala Satului (1956)	Page 23. Adunarea Parohială-5 Feb-2017

HOLY TRINITY ROMANIAN ORTHODOX CHURCH, LOS ANGELES, CALIFORNIA

HOLY TRINITY ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

Biserica Ortodoxă Română Sfânta Treime



“Viata Crestina” - “Christian Life”

3315 Verdugo Road, Los Angeles, California, 90065

Office: (323) 255-8583

Hume: (818) 365-4274

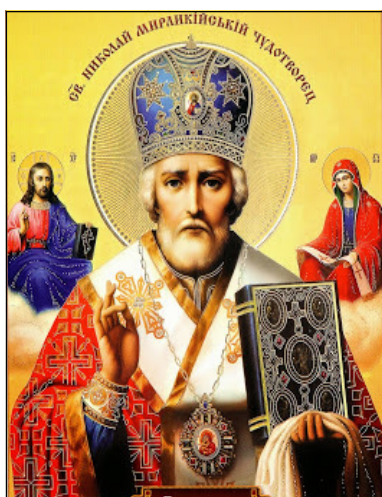
Cell: (818) 388-5483

Email: ConstantinAlecse@gmail.com

Pagina personala - www.ConstantinAlecse.com

www.Biserica.org

Fax: (818) 688-3965



PARISH COUNCIL OFFICERS FOR 2016 & THEIR COORDINATES

Parish Priest	V.Rev.Fr. Constantin Alecse	(818) 365-4274	(818) 388-5483
Churched Priest	Rev. Fr. Iustin Capsa	(858) 952-3852	(858) 356-8331
Sub-Deacon	Gabriel Petru Vamvulescu	(310) 571-1989	(310) 999-5474
Sub-Deacon	Panait-Lucian Cufuioti	(818) 508-8381	(310) 925-1004
Sub-Deacon	Ioan-Bogdan (Daniliuc) Rigney	(562) 972-6001	(818) 688-3965
President	George Razvan Jercan	(323) 664-0094	(213) 814-9413
Vice-President	Sabina Popescu	(818) 348-8413	(818) 884-1604
Secretary	Marcela Dora Serban	(818) 206-5746	(818) 322-5495
School Director	Sub-Deacon Liviu G. Constantinescu	(805) 526-0310	(818) 489-2988
Trustee/Epitrop I	Ion Anton	(626) 329-6762	(818) 731-8497
Trustee/Epitrop II	Constantin Ciocan	(323) 256-1754	(323) 202-9260
Ladies Aid President	Getta Jercan	(323) 664-0094	(323) 661-0177
Liturgical Worker	Ioan-Bogdan (Daniliuc) Rigney	(562) 972-6001	(818) 688-3965
Managers	Anatol & Victoria Răzmeritsa	(323) 309-5833	(818) 688-3965
Sacristan	Sub-Deacon Panait-Lucian Cufuioti	(818) 508-8381	(310) 925-1004

Rugaciunea ce se citește la Nașterea Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos, înainte de împărtășirea credincioșilor



Stăpâne Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria în Betleemul Iudeii, cu spaimă făpturile s-au minunat și lumea s-a bucurat de nașterea Ta; Cel ce ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat lui Botezul spre pocăință; Care ne-ai adus pe noi în zilele acestea preacurate către înfrânarea patimilor spre nădejdea învierii; Cel ce ne călăuzești pe noi spre adevărul Dumnezeirii Tale și ai întărit inimile noastre și mintea a Te cunoaște pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, Care ridici păcatele a toată lumea, Tu acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește pe robii Tăi precum ai primit pe Petru, când se afunda în mare, și pe care, când s-a lepădat de Tine și a plâns cu amar, iarăși l-ai primit; primește acum, Stăpâne, lacrimile, suspinul și pocăința robilor Tăi,

precum ai primit pe desfrânată ce plângea și cu lacrimi uda picioarele Tale și cu perii capului le ștergea ca să ia mila Ta; Cel ce ai primit pe tâlharul cel răstignit împreună cu Tine pe cruce și ai zis lui: astăzi vei fi împreună cu Mine în rai.

Căci am auzit glasul grăind și pe îngeri cântând, pe magi închinându-se cu daruri și pe Irod tulburându-se, că Dumnezeu S-a arătat cu trup spre mântuirea neamului omenesc. Pe Tine acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, toată făptura Te laudă, grăind: Hristos Se naște, slăviți-L; Hristos din ceruri, întâmpinați-L; Hristos pe pământ, înălțați-vă. Puterile îngerilor se bucură, cetele mucenicilor se veselesc, văzând slăvita și cinstita prăznuire; și toți cu vrednicie o lăudăm cu inima și cu buzele. Și acum, Bunule și Iubitorule de oameni Doamne, primește pe robii Tăi aceștia (N), cărora le pare rău de păcatele lor, cele știute și cele neștiute, cele de voie și cele fără de voie; și cu știuta Ta iubire de oameni, primește plecarea genunchilor și postul robilor Tăi, ca plinind poruncile Tale și ajungând acum la sfânta și cinstita Naștere, curați și fără prihană, să se împărtășească cu preacuratul Tău Trup și Sânge, al Domnului nostru Iisus Hrisos, a Căruia este slava, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin. (Molitifelnic)

TROPARUL Nașterii Domnului:

“Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa, cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui Dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.”

Colind pentru Romania Domnii mari de astazi sa-si deschida vila, Ierui Ier!...



Domnii mari de astazi sa-si deschida vila, Ierui Ier!... Corul Barbatesc din Finteusul Mare

Vin colindatorii, cum veneau odata, Ierui Ier
Sa colinde-n seara asta minunata, Ierui Ier
Dar lii gura-i arsa si li's ochii-n lacrimi, Ierui Ier
Prea degeaba sange, prea degeaba patimi, Ierui Ier,

Gazdelor crestine sa-i primiti in casa, Ierui Ier
Si cum se cuvine sa-i poftiti la masa, Ierui Ier
Nii trimite sfantul sa ne-'ncerce mila, Ierui Ier,
Domnii mari de astazi sa-si deschida vila, Ierui Ier,

Sovaielnic pasu, mainile plapande Ierui Ier,
Tremurat lii glasu, nu stiu sa colinde Ierui Ier,
Daca stau la poarta si nu zic nimica, Ierui Ier
Domnilor de astazi sa v'a apuce frica, Ierui Ier,

Muta-i intrebarea ce rasuna afara, Ierui Ier,
Am murit degeaba, ce-ati facut din tara, Ierui Ier
Tot in frig si-n foame, tot cu maini intinse, Ierui Ier
Pe la porti straine, ce ne stau inchise, Ierui Ier,

Vin colindatorii cum veneau odata, Ierui Ier
Sa colinde in seara asta minunata, Ierui Ier
Dar lii gura-i arsa si li's ochii-n lacrimi, Ierui Ier
Prea degeaba sange, prea degeaba patimi, Ierui Ier

.....
Exceptional! Versuri inspirate, melodie tulburatoare, mesaj meditativ...Din pacate, cumintenia specifica natiei noastre e asiguratoare pentru tacerea nesimtitoare a invocatilor diriguitori apatrizi. Sărbătoarea Nașterii Mântuitorul Iisus Hristos este, prin excelență, sărbătoarea bucuriei. De aici, colindul „O, ce veste minunată!”. Personal, nu știu un alt colind

al cărui text să facă trimitere la „insuportabilul” vremii. Textul colindului Corului bărbătesc din Finteusul Mare este devastator. Arată că gata, ajunge! „Am murit degeaba, ce-ați făcut din Țară? ” Cutremurător! Români, luați aminte! Domnilor de astăzi, nu plecați. Trebuie să achitați nota de plată !

O CE VESTE MINUNATĂ



O ce veste minunată,
În Vetleem ni se-arată,
Astăzi s-a născut,
Cel fără de-nceput, cum au spus prorocii...
Astăzi s-a născut,
Cel fără de-nceput, cum au spus prorocii...

Că la Vifleem, Maria,
Săvârșind călătoria,
Într-un mic sălaş,
Lângă'acel oraș,
A născut pe Mesia!
Într-un mic sălaş,
Lângă'acel oraș, A născut pe Mesia!

Pe Fiul în al Său Nume,
Tatăl L-a trimis în lume,
Să se Nască, și să crească, să ne mântuiască.
Să se Nască, și să crească, să ne mântuiască.

Păstorii văzând o zare,
Din cer o minune mare,
Eu fluierau, Îngerii cântau,
Și cu toți se bucurau!
Eu fluierau, Îngerii cântau,
Și cu toți se bucurau!

Obiceiuri calendaristice



„Sărbătorile de iarnă – Încep în 24 decembrie (ajunul Crăciunului) și se termină în 7 ianuarie, după Bobotează.

Aici sunt cuprinse: colindatul, plugușorul, sorcova, viflaimul, capra, etc. Pe an ce trece, aceste obiceiuri se restrâng.

„Neațalașul”, Plugușorul, Sorcova, Vasilca, având ca fond urări de sănătate și belșug cu ocazia începerii unui an nou.

Iordanul – era o petrecere între tineri și tinere, organizată în dupăamiaza zilei de Bobotează. Ca obiceiuri tradiționale se menționează: Steaua, Moș Ajunul

Clăci – se organizau iarna, Se torcea, se curăța porumbul de foi. Fetele și flăcăii glumeau, spuneau proverbe și zicători, cântau melodii de dor, de dragoste și chiar patriotice, dar mai ales melodii populare. Gazda se îngrijea ca musafirii să aibă ce mânca: gogoși, boabe fierte de porumb sau floricele și se bea vin. Spre dimineață se încingea dansul, mai ales hore.” (extras din *Monografia comunei Vadu Pasii*)

Obiceiuri de iarnă

„Multe din obiceiuri îl însoțesc pe om pe parcursul întregii vieți. Observăm că obiceiurile se pot grupa, mai ales după criteriul

calendaristic: De Crăciun, de Anul Nou, de Paști. Obiceiurile, cum ar fi: colindele de copii, de ceată și ale vârstnicilor, plugușorul, steaua, sorcova, vasilca, jocurile cu măști, vefleemul, din păcate, se practică tot mai rar, fiind pe cale de dispariție. În sărbătorile

Crăciunului, copiii umblă cu „Bună dimineața” și cu „Steaua” iar de anul nou și Sfântul Vasile, se practică umblatul cu „Plugușorul”, „Sorcova” și primeau bani,

mere, pere, nuci, covrigi, colăcei, etc. Copiii țigani

umblă și cu „Vasilca”. La lăsata secului, finii

mergeau în vizită la nași, ducându-le plocoane, apoi

începea o petrecere, pe cinste, urându-și,

reciproc, ca sfântul post să le aducă noroc, îndestulare

și iertarea păcatelor.

La plecare, finii zic: „ – Să ne ierți nașule!”,



iar aceștia răspund: „ – Să fii iertat!”.

Petrecerea nu însemna dezmăț, ci mai mult se mima

mâncare și băutura, căci era încărcată de nuanțe religioase și sociale.

Se făceau petreceri între părinți, copii și alte rude,

manifestându-se un respect deosebit al celor

„mici”, față de cei „mari”. Toată lumea se lepăda de orice

gâlceavă, bătaie, mânie. Nu se admitea să intri în post certat cu cineva. Se poate concluziona că „Lăsatu secului” era un fel de

„ Ziua recunoștinței” la americani. - Este credința că va trăi mult și va fi sănătos cel care va vedea primul un miel alb.” (*Smaranda Sares*)



„În sărbătorile de iarnă se mergea cu **colindul**, la Crăciun, și cu „**Plugul**”, la Anul Nou:

Măi Ioane, Ionele,
Leagă calul de zăbrele.
Leagă calul de zăbrele
Și dă-i fân cu floricele
Și dă-i fân cu floricele
Și vină-n brațele mele,
Că de când ai fost plecat
Pe la mine n-ai mai dat.

Se mergea și cu „**Buhaiul**”:

Coalea, coalea, mai dincoalea,
La marginea satului, măi
Este turma oilor
Este turma oilor
Dar turma, cine o mână,
Ionică, om bărbat, mai
Ionică, om bărbat,
Mână oile de-un cap,”
(*Constantin Baroian*)



Sezătoarea: Se organizează iarna, de obicei seara. Femeile vin cu lucrul personal, pentru tors, cosit, împletit. Pe timpuri se făcea turtoi, îndulcit cu zeamă de sfeclă fiartă. Se mânca sfeclă coaptă. Se spuneau povești și se vorbea despre lumea satului.” (*Elisabeta Popp*)

„De Crăciun și Anul Nou ne organizam în grupuri de câte 2-3 copii și ne deplasam la șosea (intersecția cu cimitirul) de unde se dădea semnalul de plecare pe uliță într-un zgomot de nedescris. Eu făceam parte din grupul lui Nicolae Stoian, care la plecare trecea și pe la mine, iar eu de frică să nu fiu uitat acasă, stăteam la poartă, la pândă, pentru a-l vedea când vine.” (*Ec. Constantin Glineschi*)

„De Crăciun, cei mici mergeam cu **colinda**. De fapt nu prea erau colinde. Ne constituiam în cete de câte 5-7 băieți și alergam de la o casă la alta, agitând un clopoțel și strigând „- Neațalașul”

De anul nou, cei mici mergeam cu cete de flăcăi, trăgeam buhaiul și eram casieri. Aici, câștigul era mai mare... (*Dr. Constantin Zaharia*)

„**Claca:** depănușat, scărmănat lână, tors, cusut. Se făceau gogoși, se fierbeau boabe de porumb, se fierbea vin. Se-ntreceau în cântat. O dată, la depănușat, mamei i-a căzut, în

poală, argintul viu și trei luni a zăcut de gălbinare. (*Atena Bratosin Stoian*)

„Crăciunul, În ajunul Crăciunului, se merge cu „Bună dimineața la Moș Ajun” Unul din colinde este „Oleranda”.

Dintre flăcăii care participau la colinde, amintesc: Savu Rădoi, Stan Rădoi, Bau Cazan, Marin Cosoroabă, Neculai Ciobanu (Breazu), Neculai Dobre, Ion Baroian (Bulgaru), Mița lui Neagu Voinea, Fana lui Benone.” (*Smaranda Sares*)

Mersul cu plugul era ceva divin. Cu câteva săptămâni înainte se formau echipele și se stabileau responsabilități: cine zice plugul, cine face buhaiul, cine face biciul, cine procură clopotul.

Versurile plugului erau din cele transmise prin viu grai, la care se adăuga câteva versuri adresate gazdelor și adaptate la perioada respectivă. Cel mai folosit de copii era plugușorul din străbuni: „Aho, aho, copii și frați/stați puțin și nu mânați/lângă boi v-alăturați/și cuvântul mi-ascultați: /S-a sculat mai an/bădica Traian/și a încălecat pe un cal/...”

Copiii aveau ca instrumente de urât: clopotul și biciul. Unele echipe de flăcăi luau o pereche de boi, o găteau cu canafi și clopoței, foloseau un jug gătit frumos cu lână colorată și cu canafi, atașau o oiște și un plug cu roțile. Toate astea măreau farmecul urătorilor.

Buhaiul consta într-un fel de tobă, la care se folosea bășica porcului. Prin centrul tobei era trecut un mânunchi de fire de păr de cal. Se folosea și o sticlă cu apă, pentru udarea din când în când a mâinilor celui care trăgea buhaiul, pentru a nu-i aluneca prea ușor mâinile și a crea vibrații ale tobei.

Ieșeau din tobă niște mugete ca ale buhailor. În tot timpul cât se zicea plugul, buhaiul acompania cu mugete.

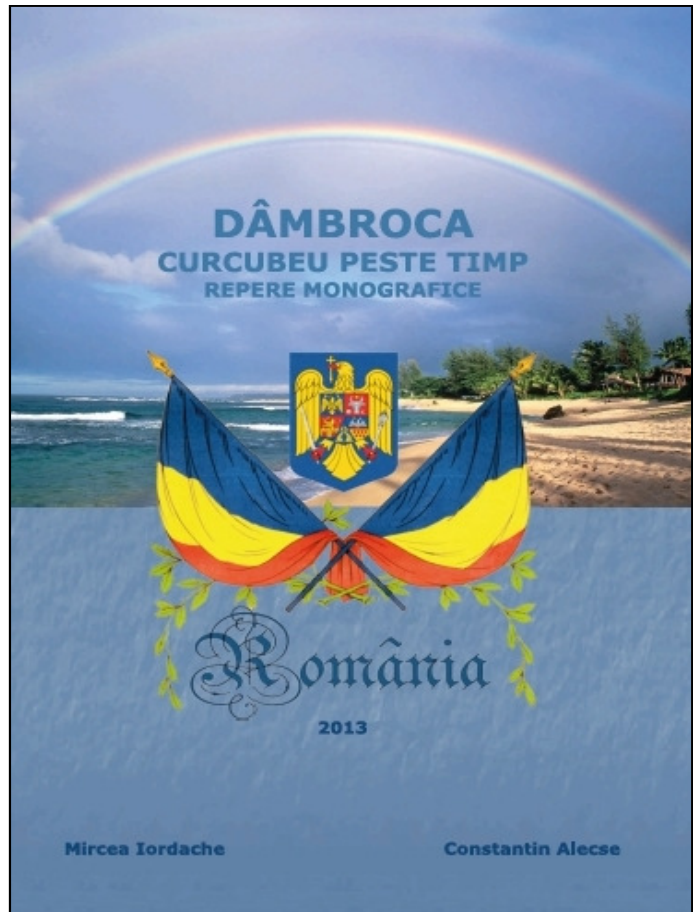
Biciul era împletit de cei care aveau experiență și avea lungimea de 1-1,5 m, în funcție de mărimea și puterea celui care îl folosea. Se foloseau sfori de cânepă, care erau împletite de obicei în șase. Biciul era legat la un rețevă de lemn, bine ales, pentru a rezista la șocurile din timpul pocnirii. La capăt era o lăsată o pleasnă, care trebuia să producă pocnet cât mai mare. Nu era neglijată nici găteala biciului, cu fire de lână colorată și cu canafi din lână. Clopotele puteau fi de dimensiuni și construcții diferite, de la clopoței mici până la clopote mari, numite și acioaie.

Echipa de urători avea 6-8 flăcăi și se crea o armonie între ei: unul îi tot zice cu plugul, doi erau preocupați de buhai, unu sau doi pocneau din bice, umul era cu clopotul, doi cu atelajul. Celui care făcea urătura i se ținea isonul de către toți ceilalți. (*Monografia satului Dambroca, p. 269-270*)

Mersul cu Steaua, se făcea începând din ajunul Crăciunului, în toate sărbătorile de iarnă. Steaua aducea vestea nașterii Domnului, cât și multă lumină și credință în sufletele oamenilor, care erau urați. Se formau echipe din 2-3 copii care pregăteau un simbol al stelei. Se lua o placă rotundă, din carton sau lemn, la care se atașa o scândură îngustă, pe post de mâner. Placa și mânerul erau ornate cu staniol și cu hârtii colorate. În mijlocul plăcii era lipită icoana cu Nașterea Domnului.

Colindul era rostit de întreaga echipă :

Steaua sus răsare,	Pe Hristos să-l vadă
Ca o taină mare,	Și dacă sosiră
Steaua luminează	Îndată-l găsiră,
Și adeverează	La dânsul intrară
Steaua strălucește	Și se închinară (bis)
Și lumii vestește (bis)	Cu daruri gătite
Că astăzi curata,	Lui Hristos menite
Preanevinovata,	Luând fiecare
Fecioara Maria	Bucurie mare (bis)
Naște pe Mesia (bis)	Care bucurie
În țara vestită	Și aici să fie
Bethleem numită	De la tinerețe
Magii cum zăriră	Pân'la bătrânețe (bis)
Steaua și porniră (bis)	La anul și la mulți
Mergând după rază	ani!



În ajunul Crăciunului, se mergea cu Neațalașul: se formau echipe de câte 2-3 copii și în zorii zilei de Ajunul Crăciunului, cu noaptea-n cap, mergeau pe la casele oamenilor și le urau:

Buna dimineata la Mos Ajun,
 Și mâine cu bine, la Moș Crăciun!
 Am venit si noi o data,
 La un an cu sanatate,
 Să ne fie, să vă fie
 La mulți ani cu bucurie!
 Domnul sfant sa ne ajute,
 La covrigi si la nuci multe!
 Buna dimineata la Mos Ajun
 Și mâine cu bine la Moș Crăciun!
 Si la anul sa venim
 Sanatosi sa va gasim!
 Dati-ne un covrig,
 Că murim de frig!
 Dați-ne o nucă,
 Să ne vedem de ducă!
 Ne dati, ne dati, ne dati ori nu ne dati?
 Buna dimineata la Mos Ajun
 Și mâine cu bine la Moș Crăciun!
 La anul și la mulți ani!

Copiii mergeau cu traiste, care la unii țineau loc și de ghiozdane și primeau de la gazdele urate, câte un covrig, sau o nucă sau un măr, în unele cazuri câte o bomboană. Copiii erau bucuroși când veneau acasă cu trăistuța plină cu: covrigi, nuci, bomboane și altele. În vremurile acelea, prin anii 1940-1950, darurile făcute de săteni făceau deliciile copiilor.

(*Monografia... , ibidem, paginile 273-274*)



Ing. Mircea Iordache

Ahoo, ahoo, stimați colegi
 Și băbuțe și moșnegi,
 Am venit să vă urăm,
 Sufletul să vi-l arăm
 Nu cu plugul și cu sapa
 Nici cu vorbe-anapoda,
 Am venit cu-o urătură,
 Pentru-nalta-vă statură,
 Că ați dus cu bărbăție
 Viață de tranziție.
 Ați pus sufletul și fapta,
 Fără dreptul de-a opta,
 Cu cinste și cu dreptate,
 Cu idealuri curate.
 Ziceți măi cu precădere
 Pentru-a lor apreciere
 Și-ncă-odată, mai cu vlagă,
 S-audă o țară-ntreagă,
 Să se-audă-n munți și văi,
 Hăăăăăăăăi, hăi!
 Dragii noștri, țineți minte,
 Când cu sufletul fierbinte
 Și cu mintea de elev
 Il codamnați pe Valev ?
 Cu naivitate pură,
 Dar justificată ură,
 Răsăritu-l contestați,
 Iar pe Dej îl admirați!
 Dar erați manipulați
 De ai statului mutanți,
 Apelând la tot cinismul,
 Să dezvolte comunismul!

Plugușorul pensionarilor (sau a celor de vârsta a treia, de ing. Mircea Iordache)

Dați-i mai tare cu gura
 S-audă nomenclatura
 Care-a fost și tot mai este
 Ca asinul din poveste.
 Încă-odată ziceți măi,
 Hăăăăăăăăi, hăi !
 Ați parcurs epoca tristă,
 De factură ceaușistă
 Ce se pretindea deplină,
 Ca epocă de lumină.
 La negru îi ziceați alb,
 Iar la frig îi ziceați cald,
 Epoca era, pe bune,
 O columnă de rușine.
 Erați plini de teamă-n toate
 De cruda securitate!
 Doar o mulțumire-aveați,
 Pentru munca ce-o prestați.
 Haideți măi dragi urători
 Ca în aste sărbători
 Să slăvim cum se cuvine
 Pe foștii colegi de bine!
 Să-i urați de bine măi,
 Hăăăăăăăăi, hăi!
 Cât elan , câte speranțe
 Cât de multă libertate
 Credeați că v-aduce vouă
 Sfârșitul de-optzecişinouă!
 Ați greșit, v-au înșelat,
 Fu lovitură de stat,
 Prea bine pusă la cale
 De concerne mondiale.
 Ce-i care-i lingeau și-n spate
 Pe foștii conducători
 Au devenit peste noapte
 Marii eliberatori.
 Strigați măi, cu demnitate
 S-audă-n străinătate,
 Să se vadă-n lumea mare
 A noastră „eliberare”.
 Ia strigați cu toții măi,
 Hăăăăăăăăăăi, hăi!

Toți din eșalonul doi,
 Folosind securitatea
 Au fost cei ce-au tras în noi,
 Să-și șteargă identitatea.
 Să-și creeze una nouă,
 De mari revoluționari
 Și să ne impună nouă
 Să îi facem demnitari.
 Noi, naivi, ca și-altădat,
 I-am crezut și i-am votat.
 Apoi ce-a urmat cu țara,
 Cine va mai repara?
 Blestemat pe veci să fie
 Comunismul de la noi
 Și tot românul să știe
 Cum să iasă din nevoi!
 Striviți anticristul măi,
 Hăăăăăăăăi, hăi!
 Așa, noii demnitari,
 Astăzi sunt miliardari,
 Sunt stăpâni pe cârma țării
 Și se țin de șpagării.
 Legile sunt drepturi multe
 Numai pentru ei tocmita.
 Tare mult aș vrea să-i puric,
 Cu blestemul lui Dan Puric.
 Iară voi, precum se știe
 Ați ajuns la pensie.
 Vă e tot mai greu sub soare
 Că și pensia vă doare.
 Le facem și lor urare:
 Să nu aibă sărbătoare,
 Să plătească pentru toate
 Oalele care-au fost sparte!
 Și să tragă plugul măi,
 Hăăăăăăăăăăi, hăi!
 Țara este în derivă
 Nu mai are perspectivă
 Guvernanți, parlamentari,
 Pentru un pumn de dolari
 Vând țara, cu noi cu toți
 Celor care-s ca ei hoți.

Și o să-ajungă cumva
Ca un fel de Palestina.
Iar locația străbună
Să fie un fel de Chină.
O să ne îngroape popa
Afară din Europa.
Pentru țara noastră dragă
Să ne strângem, nu-i de șagă,
Să punem umărul tare
Din hotare în hotare!
Fiți patrioți dragii mei,
Hăăăăăăăi, hăi!
Când în Nato am intrat
Am crezut cu-adevărat
Că țara e apărată
Și pacea asigurată.
Iar în UE de-am pătruns,
Venea singur un răspuns,
Că vom face masă mare
Pentru viața următoare.
Am greșit, ne-am umilit,
Că prețul ce l-am plătit
Și cu ce ni se mai coace,
Mult mai mare-i decât face!

Măi române ești în toate
Bolnav de naivitate!
Să te vindeci îți doresc,
Să spui crezul românesc,
Să scoți țara din nevoi,
Hăăăăăăăi, hăi!
Dragilor colegi, colege
Vă urez să aveți parte
De drepturi cuprinse-n lege
De pensii până la moarte!
Dacă veți mai patina
Încercând a vă-mbăta,
Aveți grijă că drezina
Se poate avaria!
Vă urez s-aveți de toate
Bucurii și fericire
La mulți ani cu sănătate
Cu noroc și cu iubire!
Ia mai mânați măi flăcăi
Pentru toți colegii mei,
C-au ajuns la vârsta a treia
Parcurgând tranziția!
Preaslăviți-i măi flăcăi,
Hăăăăăăăi, hăi!

De urat am isprăvit,
Sper că nu v-am plictisit,
Că v-am spus tot ce mă doare
Prin cuvinte urătoare.
Multe ar mai fi de spus,
Mă rog Domnului Iisus,
Cu sufletu-I sfânt și bun
Să fie și-un pic român
Să ne fie țara , țară,
Mai frumos decât afară,
Să muncim, s-avem de toate,
La mulți ani, cu sănătate!
Trageți brazdă măi flăcăi
Și sunați din clopoței
Să se cunoască porunca
Și de cei certați cu munca,
Ori de nu, să plece măi,
Hăăăăăăăăăăăăăăăi, hăi !
La anul și la mulți ani!

Monografie, ibidem, 278-279



Pământ natal,
de Ion Anton

Cu inima pustie, departe de-a mea glie
Mă tot gândesc la tine dulce Românie.
Nimic nu reușește, oricât m-am străduit,
Să-mi ostoiască dorul de când te-am părăsit.

La tine-mi este gândul, ce arde ca un foc,
Mi-i viața-ndestulată, dar sufletu-mi deloc.

O Prutule iubit, cu curgerea-ți domoală,
Ai fost mereu cu mine, când eu mergeam la școală.

Când încărcat de buche mă întorceam agale,
Cu unda ta malcomă, m-ai înțoțit pe cale.
Pășind pe malu-ți nalt, scrutând adâncu-ți clar
Vedeam mulțimi de pești, în jocul lor sprintar.

Când soarele de vară, vărsa a lui văpaie
În apa-ți răcoroasă, intram a face baie.
Tu-mi potoleai căldura din luna lui cuptor,
Așa și azi mă-nchipui să-mi stâmpăr al meu dor.

Adeseori mă aflu privind în larga zare
Cercând să-ți deslușesc făptura-n depărtare
Mă ține viu speranța, că iar voi reveni
Ca fiu risipitor, la pieptu-ți mă-i primi.

Să sorb din apa vie, a dragostei de țară,
Cu-a tale frumuseți să-mi pun cunună iară
Că pe unde-am fost, în lumea asta mare
Numai la pieptul tău mă simt cu alinare.

www.ion-anton.com

HRISTOS SE NAȘTE, SĂ-L MĂRIM



Pentru a ne curăți de păcate, trupește și sufletește, întâmpinăm Nașterea Mântuitorului cu post, care simbolizează ajunarea de 40 de zile a proorocului Moise, precum și a patriarhilor din

Vechiul Testament.

Frați creștini, suntem iarăși în pragul sărbătoririi Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos. Să-L întâmpinăm cu bucurie, dragoste, nădejde și speranță, ca și în acest an vine să ne aducă iubirea. Această iubire adusă de Iisus naște dragostea care este virtutea prin care suntem îndatorați să-L iubim pe Dumnezeu, pe aproapele nostru și pe noi înșine. Această virtute este cuprinsă în Decalog (cele 10 porunci).

Călcarea voii lui Dumnezeu, naște păcatul.

Ca să nu cădem în păcat, trebuie să respectăm patru fapte cardinale:

1. Înțelepciunea - este chibzuința de a ne purta
2. Dreptatea - voința de a da fiecăruia ce este al său
3. Bărbăția - însușirea de a împlini datoriile vieții cu statornicie
4. Cumpătarea - Virtutea de a se pune frâu ispitelor, poftelor și patimilor rele

Omul, este, în sens bun al cuvântului, o ființă flexibilă și perfectibilă, o făptură care știe că ceea ce este el nu este totdeauna cu ceea ce pare a fi. Adică, noi nu suntem ceea ce suntem ci suntem ceea ce ne văd semenii noștri. Această diferență între este și a fi, este în zilele noastre mai mult ca oricând un dezechilibru universal pe care Pericopa Evanghelică "Vameșul și Fariseul" o explică. Diferență din zilele noastre este că Fariseul și Vameșul se pot afla în același individ. De la naștere, ființa umană evoluează. Mediul îi modelează și îi influențează personalitatea. Omului credincios îi este frică de păcat. Dar nu fuge de pericol, fiind avid de senzational. Din cauza factorilor externi, a ispitelor de zi cu zi, omul se mistuie, se consumă, suferă.

O ființă caută să fie altceva decât este și atunci pleacă în necunoscut nu de dragul destinației, ci doar din dorința de a se depăși pe sine.

Aici intervine rolul malefic al vânzătorilor de iluzii. De la discursurile demagogice, sforăitoare, de la televiziuni, din presă(media), din infinitatea de recla-

me, care trebuie știut că insistența de a te convinge de calitățile excepționale ale produselor și serviciilor lor, este invers proporțională cu valoarea reală, adică mincinoase și înșelătoare.

Istorieară:

Doi oameni stau de vorbă și unul spune celuilalt îngrijorat:

"-Ce ne facem frate? Cum vom trăi, că tare s-a înmulțit lumea?

Celălalt răspunde:

"Nu-ți fă grijă frate, se vor amăgi unii pe alții și așa bine vor trăi..."

Contopirea fariseului cu vameșul într-un singur om, a creat o societate omenească adânc tulburată, o mare dilema, o neîncredere generalizată. De la înălțimea marilor puteri, organisme internaționale, conduceri statale, partide, organizații sociale și până la relația om-om suspiciunea înșelării persistă. Lumea modernă învăluie giulgiul mistificând taina iubirii aproapelui cu care Iisus Hristos a adus împlinirea legii, deci iubirea lui Dumnezeu.



Virtuțile morale fie călcate în picioare sau în cel mai bun caz răstălmăcite, a adus omenirea în situația de a nu mai încăpea în granițele firești și au născut globalizarea. Aceasta a deschis larg porțile lumii fără frontiere. Dispariția frontierelor a născut conflictele de interese și religioase, marile migrații de la sărăcie spre abundență. Așa se face că virtuți precum smerenia, dragostea, blândețea, darea de mână, au devenit vorbe goale. În aceste momente de mari încercări și incertitudini să ne smerim ca să ne putem ridica, să ne igienizăm moral.

Să-L rugăm pe Bunul Dumnezeu, să ne învrednicească a ne întoarce nădejdele la credință, să așteptăm cu încredere să ni se împlinească toate făgăduințele Cerești pentru mântuirea noastră în viața aceasta și cea viitoare. Doamne, caută din Cer spre noi și ne miluiește!

Ion Anton- Enoriaș Parohia Sf Treime

Cuvânt la Sărbătoarea Zilei Naționale a României Biserica Sfanta Treime, Los Angeles, 26 Noiembrie 2016

Credinciosii bisericii Sfanta Treime din Los Angeles au sarbatorit, duminica 26 noiembrie 2016, Ziua Nationala a Romaniei. La finele Sfintei Liturghii s-a oficiat un Tedeum inchinat actului istoric sarbatorit, si acei care prin jertfa lor au facut posibila Marea Unire. Dupa



Îi mulțumim pentru participare și dlui consul Cătălin Ghenea

Tedeum, dl Ion Anton a tinut un cuvânt miscator despre "cel mai important eveniment din istoria poporului roman", infaptuirea statului unitar roman - Romania Mare - care a fost proclamata si consfintita de Adunarea Nationala de la Alba Iulia tinuta la 1 Decembrie 1918, aceasta zi istorica devenind cea mai mare sarbatoare a intregului popor roman.

Vorbitorul a facut o scurta incursiune in istorie evenimentelor ce au precedat Marea Unire. "Acum 98 de ani, de 1 Decembrie, 1918, se încheia procesul de unificare a Principatelor Române și România Mare devenea Țara și Mama moldovenilor, ardelenilor și muntenilor — un vis mai vechi și mereu râvnit, de la Mihai Viteazul încoace, pus pe rol, la Iași, în 1859, de domnitorul Alexandru Ioan Cuza prin Unirea Moldovei cu Muntenia și desăvârșit la 1918, prin hotărârea Adunării Naționale de la Alba Iulia, sub sceptrul regelui Ferdinand I. Țările Române aveau nevoie să se consolideze administrativ și politic, pentru a putea rezista amenințărilor și provocărilor din vecinătatea imediată sau mai îndepărtată, de care nu a fost cruțată, de-a lungul Istoriei, niciodată. Și Unirea s-a împlinit.

Cat despre lupta politica actuala din Romania, vorbitorul a accentuat, fara ura si partinire, ca poporul roman este un popor brav, generos si iubitor de glie, însă, exista și inși, clasa politica actuala, care se hrănesc, se adapă, și-au făcut meserie, partide și averi, teze de doctor și titluri academice, multi trecand prin mai multe guverne, sau au detinut misiuni diplomatice, au

mandate de deputați în Parlament, etc, etc – și toate acestea pe contul «luptelor» partinice care, de fapt, submineaza interesele romanesti si saracesc natiunea.

Citandu-l pe istoricul basarabean Petru Grozavu, vorbitorul a amintit faptul ca acestia (actualii politrucii, n.red.) "au lătrat, în

cor ori separat, și mai latră și azi la Istorie, fără să înțeleagă, elementar, că Istoria nu este o vacă rămasă de cireadă, ca să se teamă de lătratul cățeilor. «Moda lătratului», însă, nu se termină aici. Există voci, din interior dar și din exterior, care, periodic, ne sugerează, «prietenește», că în cazul în care nu vrem să ne lepădăm de Istorie, ar trebui, cel puțin, să ne învățăm «a da pagina», adică să sărim peste Ea, peste perioade, nume, evenimente, adevăruri istorice... Stop! Istoria nu este o fată mare, care s-ar putea mărita în fiecare zi și, de fiecare dată, cu un alt mire și într-o altă rochie. Istoria este un fapt împlinit și trebuie să rămână ca atare, fără nici un fel de farduri, anestezii și operații plastice, la ordinul și placul micilor trecători prin politică. În caz contrar, va trebui să suportăm niște stări periodice de «comă istorică», cu consecințe grele pentru identitatea noastră etnică, lingvistică, culturală, religioasă și, desigur, istorică..."

Regretăm din suflet că din ce în ce tot mai puțini conaționali participă la comemorarea evenimentelor naționale românești, sub scuza că, dacă politrucilor din România nu le pasă de ROMÂNIA, și de UNIRE, atunci de ce nouă, celor din diaspora ne-ar păsa?. O abordare total greșită, consider eu.

Mulumim dle Ion Anton pentru documentata conferinta, si va asiguram de convenita recunostinta a intregii noastre comunitati.

Parintele Constantin Alecse



Va asteptam pe toti, in Ziua de Craciun, la un program traditional de colinde romanesti si americane, sustinut de voluntarii bisericii noastre
Duminică 25 decembrie 2016

Program de Colinzi în Ziua de Craciun - Nu uitati traditionalul Program de Colinzi Românești și Americane pe care îl vom prezenta, chiar în ziua de Craciun, **duminică 25 Decembrie 2016**, la orele 12:00 pm., imediat după Sfânta Liturghie, in sala mare parohiale. Ca si'n anii precedenti, vom organiza, si prezenta – prin contributia mai multor voluntari - un buchet de Colinde Traditionale de Craciun, din tezaurul romanesc si strain. Va rugăm să vă planuiti participarea. Un potlac se va servi înaintea programului. De aceea, rugam ca fiecare sa aduca câte un platou de mâncare, sa putem binecuvânta trupurile dumneavoastra postitoare cu mâncare "de fruct", înaintea programului.



And this stone, which I have set for a pillar, shall be God's house: and of all that thou shalt give me I will surely give the tenth unto thee.

Genesis 28:22

0130

Pledge/Membrie 2016 - acum, la încheiere de an (un apel fierbinte, de suflet) - Nu uitati. Bisericele se întrețin numai, și numai din minusculele donatii pe care dumneavoastra le faceti. Guvernul nu ajuta cu nimic (astazi, înțelegem noi, nici chiar în România). Episcopia nu numai ca nu ajuta financiar, ci ea însasi se întreține din donatiile noastre. \$75.00 dolari din donatiile dumneavoastra catre parohie îi trimitem anual la episcopie. Pentru cei cca 160 membri, pe care parohia noastra ii raporteaza, biserica plateste anual la Episcopie \$12,000. Fara contributiile d-voastre, noi nu

putem sa ne întreținem, și nici nu vom putea ajuta Episcopia. Si iarasi, nu uitati ca noi, la "Sfânta Treime", suntem quotati a fi una dintre cele 10 mari parohii ale Episcopiei. Daca noi nu ajutam, atunci cine ar putea sa contribuie!!!???. Implorandu-Va, asteptam donatiile D-Voastre de membre.

Comitetul de Nominare - Pentru alegerea membrilor consiliului parohial pe 2017, la adunarea generala parohiala, convocata pentru data de duminica 5 februarie 2017 (a se vedea scrisoarea de convocare, pe coperta interioara/finala a revistei), un comitet de 4 persoane vor accepta "intentiile dvoastre" de a fi selectati, din randul membrilor calificati ai parohiei, pentru noul consiliu parohial pe 2017: p.c.pr. protopop Constantin Alecse, dnul George Jercan, dna Mariana Cadia si dnul Ion Anton. În eventualitatea ca doriti a fi unul dintre cei 20-25 de candidati ai consiliului parohial pentru 2017, va rugam sa dati de stire unuia dintre membrii comitetului de nominare.

Boboteaza 2017 - Suntem chemati cu totii sa ne sfintim (sanctificam) viata noastra, casele noastre, la praznicul Botezului Domnului nostru Iisus Hristos. Biserica face aceasta de 2000 de ani. Nu uitati sa-l invitati pe preotul D-Voastra sa va sfinteasca casele, Boboteaza.



TROPARUL BOBOTEZEI

"In Iordan, botezandu-te Tu, Doamne, inchinarea Treimii s-a aratat: ca glasul Parintelui a marturisit Tie, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, si Duhul in chip de porumb a adeverit intarirea Cuvantului. Cel ce Te-ai aratat, Hristoase Dumnezeule, si lumea ai luminat, marire Tie."

Pomelnic - 2017



BISERICA „SFÂNȚA TREIME”

Numele de Familie _____

VII	ADORMIȚI
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

Pomelnicul conține numele celor dragi, nume primite la Botez.
În pomelnic sunt trecut atât cei vii, cât și cei adormiți. Numele acestora
sunt pomenite de preot la Sfintele slujbe: la Procomidie și la Sf. Liturghie.

DONAȚII FINANCIARE LA SF. PAȘTI - 2016

\$20.00 - Familiile (mama) Ioana Matei, Dumitra Vlaicu, Roxana Sasu, Romus Cataloiu, Nicolae & Cristian Saperă (flori), Mihai & Elena Saperă (flori) - **\$ 25.00** - Familiile Radu & Mihaela Urma, Dan David, Cornel Paraschiv - **\$30.00** - Familia Alex & Steliana Nistorescu - **\$40.00** - Familia Claudia Plesca, Anonim - **\$ 50.00** - Familiile Radu Cristescu, George Nituleasa, dr. Horea Obran, prof. Domnița Dumitrescu, Cezar Sandulescu, Sabin V. Cerghizan, Mircea și Sorina Nedelcu, Mircea Guriță, Valentina Stoicescu, George Ianculescu, Alex Bica, David & Iuliana Good, Marin

Dondoe, Stelică & Mariana Grasu (flori) - **\$60.00** - Familia Ady Anica Mușetescu - **\$100.00** - Familiile Toma și Georgeta Balamaci, George & Elena Arău, Ion Spătaru, Aurel & Vera Stoicof, Sultana & Tănase Goga (lumânare), Victoria Myers, Ana & Grigore Birtoc, Emil Butnareanu, George Cojocar, George Lazăr, Steven Saperă, Gus Saperă, George, Anca Fanous Pânzaru, Gică & dr. Rodica Grasu, Ionel Rșadu, Nicolae & Cristian Saperă, Constantin & Zoia Busu, Anca Fanous & Valentina Stoicescu (Hram) - **\$150.00** - Familiile Nicolae Grasu, Stere Caratas - **\$200.00** - Familiile Ana Olar, și familiile copiilor Lucian, Marinica și Gabriel Olar, IMO soțului, și respectiv tatălui Nicolae Olar; Tasu Tașu, Laura & Tatiana Cazacu, Dan & Dora Tătoi, Stelică & Mariana Grasu - **\$250.00** - Familia Lavinia, și părinții Nick & Maria Sadrapeli - **\$500.00** - Familia Florin D & Olivia Sarbu

Donații pentru Flori, la Sf. Mormânt (Vinerea Mare):

Mulumim tuturor generoșilor donatori:

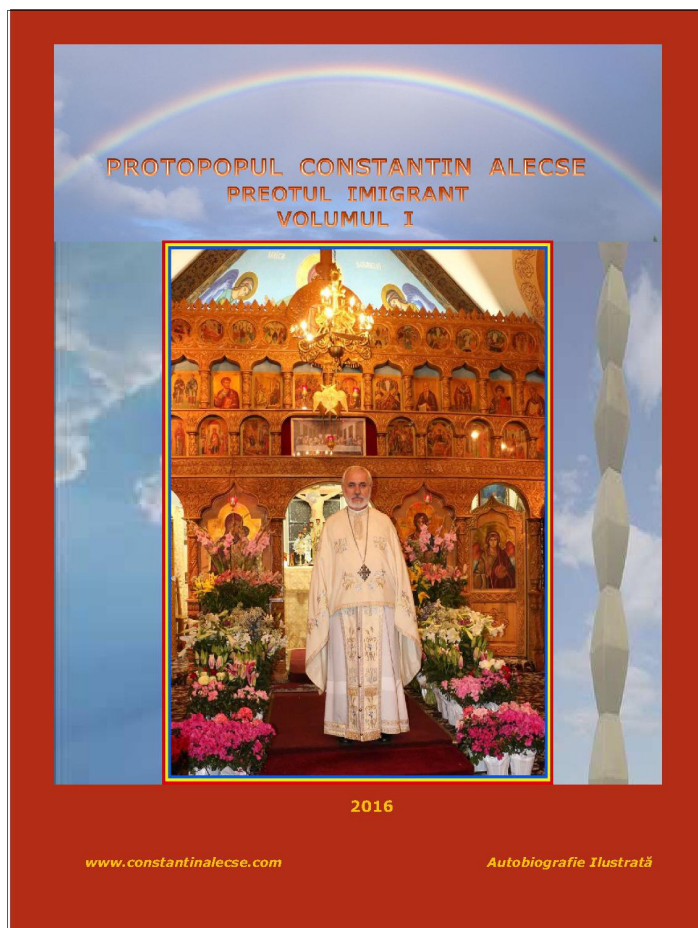
\$2.00-\$5.00 Vlaicu Dumitra, Elena Cristea, Veronica Roman, Maria Cloțan; **\$10.00** – Ioana Muntean, Călin Popa, Florin Mangu, Aurica Arau, Isabela & Ken, Filofteea Turlacu, Cristina Chirilă, Anonim, Calmus Cristian, Maria Todoran, Floarea Cătăloi; **\$15.00** – Gheorghe & Viorica Lazar; **\$20.00** – Constantin Ciocan, Neculai & Cristian Saperă, Mihai & Elena Saperă, Nina & Ionel Radu, Nicolaie & Tana Grasu, Maria Cloțan, Victoria Puiu, Octavia Cocea, Adriana Panaite, Alina Szekely, Antuaneta Rastian, Maria Stere, Emil & Felicia Butnareanu, Teodora Dragomir, Radu Vamosiu, George Jercan (anonim, din Canada), Anca Fanous, Radu Vamosiu, Nastaca Cociuban; **\$25.00** – Ana & Grigore Birtoc, Daniela Ionescu; **\$40.00** – Antuaneta Rastian, Ileana Kochunian, Dora Șerban, Anonim; **\$50.00** – Sabina Popescu. Stelica & Mariana Grasu, Cornel Paraschiv, Raluca Adomnică, Getta Jercan, **\$100.00** – Viorica Scopu, Gabriel Vamvulescu, Cornel Paraschiv, Marian Sarbu, Paula & Dan Matei-Platt, Mirela Cracană, Gina Cătăloi, **\$1000.00** – Adrian Potângă. Mulțumim dnei Mariana Cadia pentru decorarea Sfântului Mormânt.

DONAȚII LA HRAMUL BISERICII

Dorim să mulțumim organizatorilor Hramului Bisericii 2016, și tuturor generoșilor donatori.

Preotul Protopop Constantin Alecse (la 40 de ani de slujire preoțească)

În Ziua de Crăciun 2016, cu ajutorul Bunului Dumnezeu se împlinesc 40 de ani de slujire preoțească în viața Domnului a părintelui protopop Constantin Alecse



Când mă gândesc la ceea ce am lăsat în urmă, în satul în care m-am născut, am copilărit și mi-am luat seva ascensiunii pentru viață, mă cuprinde o nostalgie fără margini. Acum, la distanță, în timp și spațiu, mă întreb și vă întreb: "Unde-mi e copilăria? De ce n-am bunici, părinți? Unde-i casa părintească; școala, cu al ei ideal; biserica, cu a ei credință? Unde-s pașii mei prin sat? Unde-i gârla transparentă ce mă-mbia la scăldat? Dar prietenii de joacă, mai trăiesc? Ei ce mai fac? Toate aste întrebări mă mistuie adeseori, dar accept că așa a vrut Domnul, să fim pe lume trecători. După voia lui Dumnezeu, îmi rămâne să-mi refac doar în minte și-n suflet paginile copilăriei, să le recitesc din când în când și să le transmit celor care vor să le citească, unii dintre ei regăsindu-se în ele. Și cu fiecare citire ce o voi face, prevăd că o lacrimă îmi va curge în suflet și

poate și pe obraz. Otez și zic: "Mi-am pierdut copilăria și niciodată nu o voi mai avea, decât din amintiri, care și ele devin tot mai șterse!"

Au urmat anii pe care i-am petrecut la Buzău, la Seminarul Teologic Kesarie Episcopul (1966-1971), apoi anii petrecuți la Institutul Teologic de Grad Universitar din București (1971-1975).

În 1973 mi-am întemeiat o familie, căsătorindu-mă cu învățătoarea Elena Tanase.

A urmat perioada de doctorat, numirea și slujirea mea în Anglia (1976-1980).

După o slujire prolifică la Londra, din care nu au lipsit și perioade tensionate între subsemnatul și oficialitățile românești (patriarhie, ambasadă, etc.), de care am vorbit detaliat în capitolul IV al lucrării de față, zarurile fuseseră aruncate...

Decizia irevocabilă a fost trecerea Atlanticului. IPS Arhiepiscop Valerian (Trifa), de la Vatra Românească, îmi trimiseră deja contractul de angajare cu parohia „St. Mary” din St Paul, MN (actul oficial de sponsorizare), mai trebuia să merg doar la Ambasada Americană, să depun actele oficiale de emigrare în Statele Unite, să trec, împreună cu familia, peste toate testele medicale și...cătrep Ameirca... frate!.

Având contractul de angajare în America, am avut curajul să scriu Sfintei Patriarhii, că începând din 31 decembrie 1979, îmi încetez acivitatea de preot paroh al Bisericii „Sf. Gheorghe” din Londra și de Reprezentant al Patriarhiei pe lângă Arhiepiscopul de Canterbury și Biserica Anglicană, cerând, oficial, un reprezentant temporar sau permanent care să preia astfel de obligațiuni. Răspunsul nu a întârziat. Bucureștiul mă citiseră.

S-a încercat și o ultimă tentativă de reconciliere. Print-o scrisoare oficială, Sfânta Patriarhie îmi comunica faptul că îmi înțelege doleanțele, că mi-au găsit un înlocuitor, începând cu data specificată de mine (31 decembrie 1979), că îmi acordă tot sprijinul, inclusiv financiar, pentru repatrierea mea. Îmi sună și acum cuvintele scrisorii: „-Vă multumim pentru slujirea bisericii din Londra, timp de peste 4 ani și, suntem gata să vă oferim ajutor pentru repatriere. Vă rugăm să ne comunicați data la care veți reveni în țară, ca să fiți numit, fie într-o poziție profesorală, sau a fi numit preot slujitor într-o biserică

din București”.

Am fost nevoit să ofer și un răspuns, mai ales căci îmi știam planurile, deja în derulare: „-Prea Fericirea Voastră, Vă mulțumesc pentru totul, însă, din personale și binecuvântate pricini, am decis să mai rămân prin Vest, pe o perioadă nelimitată. Fiți asigurat, că vă voi încunoștiința despre data, revenirii în țară, atunci când voi lua, de comun acord cu familia, hotărârea de a mă reîntoarce acasa. Vă sărut drapta” (Preotul Constantin)

Am ținut o ultimă slujbă în Anglia, duminică 9 Martie 1980, cu noul preot paroh Alexandru Moraru (Găină), urmată de ședința Consiliului Parohial și de luarea oficială a unui rămas bun, de la Biserica „Sf. Gheorghe” din Londra și,... trecerea Oceanului Atlantic, adică, plecarea spre America, tot mai mult către Vest, sau cum glăsuiește sintagma americană "go west young man, go west...!".

VOLUMUL II

La începutul anului 1980, împreună cu soția, preoteasa Elena și cu cei trei copii (Cristian, Marius și Gabriella) am emigrat în S.U.A., fiind acceptat de către Arhiepiscopul Valerian, sub jurisdicția Episcopiei Ortodoxe Române din America, de la „Vatra Românească” (ROEA) din Jackson, Michigan.

În cel de al doilea volum îmi propun, să prezint pe cât îmi este întru a mea putere, un istoric al diasporei românești din America, evoluția ortodoxiei românești pe tărâm american, să creionez portretele personalităților care au dat vlagă vieții spirituale a diasporei, prin valoarea lor și prin implicarea în organizarea slujirii creștin-ortodoxe, precum și experiențele mele de slujire în Minnesota, și California.

În capitolul V, voi încerca să descriu istoria emigrației românești în America și istoria episcopiei de la Vatra Românească.

În capitolul VI voi descrie anii mei de slujire în Minnesota, și participarea anuală la Congresele episcopiei ROEA (1980-1984)

Capitolul VII este dedicat "Statului California": descrierea geo-politică, românii din California, societăți și alte organizații românești în Los Angeles, românii macedoneni/armânii din California, ortodoxie pe pământ American, istoria de 75 de ani vechime a bisericii "Sfânta Treime", și stâlpul și binefăcătorii parohiei "Sfânta Treime", și organizarea Protoieriei Coastei Pacifice.

În capitolul VIII, voi face o prezentare detaliată a unor evenimente, și a unor personalități românești,

care au vizitat comunitatea noastră.

Capitolul IX este sugestiv intitulat "Sarea și Piperul". În acest capitol, pe lângă citate selecte de la sfinții închisorilor comuniste, și citete de la sfinții părinți, voi oferi cititorilor peste 100 de întâmplări memorabile din timpul celor 40 de ani de slujire sacerdotală și pastorală, pe cele 2 continente.

Capitolul "Diverse", încheie itinerariul meu pământesc. Să aveți o lectură binecuvântată.

Veți găsi autobiografia părintelui pe internet:

www.ConstantinAlecse.com

La mulți ani, familiei Anatol și Victoria Rezmeritsa



Anul acesta 2016, soții Anatol și Victoria Rezmeritsa sărbătoresc 10 ani de căsătorie. Le dorim La mulți și fericiți ani, cu sănătate deplină! Slujitorii bisericii, și întreaga comunitate (frca)



United International Film Festival a decis:

Daniel Anghelcev, directorul și producătorul filmului "A doua Venire a Lui Hristos", Premiul pentru "Best Picture", și Diana Angelson (același film), Premiul pentru "Best Leading Actress", Noiembrie 2016. Felicitările noastre, slujitorii, și enoriașii Bisericii Sfânta Treime.

Merry Christmas, Ben Stein



Apparently the White House referred to Christmas Trees as Holiday Trees for the first time this year, which prompted Ben Stein, to say, on CBS Sunday Morning,

My confession: I am a Jew, and every single one of my ancestors was Jewish. And it does not bother me even a little bit when people call those beautiful lit up, bejewelled trees, Christmas trees. I don't feel threatened. I don't feel discriminated against. That's what they are, Christmas trees.

It doesn't bother me a bit when people say, 'Merry Christmas' to me. I don't think they are slighting me or getting ready to put me in a ghetto. In fact, I kind of like it. It shows that we are all brothers and sisters celebrating this happy time of year. It doesn't bother me at all that there is a manger scene on display at a key intersection near my beach house in Malibu. If people want a nativity scene, it's just as fine with me as is the Menorah a few hundred yards away.

I don't like getting pushed around for being a Jew, and I don't think Christians like getting pushed around for being Christians. I think people who believe in God are sick and tired of getting pushed around, period. I have no idea where the concept came from, that America is an explicitly atheist country. I can't find it in the Constitution and I don't like it being shoved down my throat.

Or maybe I can put it another way: where did the idea come from that we should worship celebrities and we aren't allowed to worship God? I guess that's a sign that I'm getting old, too. But there are a lot of us who are wondering where these celebrities came from and where the America we knew went to.

In light of the many jokes we send to one another for a laugh, this is a little different: This is not intended to be a joke; it's not funny, it's intended to get you thinking.

Billy Graham's daughter was interviewed on the Early Show and Jane Clayson asked her 'How could God let something like this happen?' (regarding Hurricane Katrina). Anne Graham gave an extremely profound

and insightful response. She said, 'I believe God is deeply saddened by this, just as we are, but for years we've been telling God to get out of our schools, to get out of our government and to get out of our lives. And being the gentleman He is, I believe He has calmly backed out. How can we expect God to give us His blessing and His protection if we demand He leave us alone?'

In light of recent events... terrorist attacks, school shootings, etc. I think it started when Madeleine Murray O'Hare (she was murdered, her body found a few years ago) complained she didn't want prayer in our schools, and we said OK. Then someone said you better not read the Bible in school. The Bible says thou shalt not kill; thou shalt not steal, and love your neighbor as yourself. And we said OK.

Then Dr. Benjamin Spock said we shouldn't spank our children when they misbehave, because their little personalities would be warped and we might damage their self-esteem (Dr. Spock's son committed suicide). We said an expert should know what he's talking about. And we said okay.

Now we're asking ourselves why our children have no conscience, why they don't know right from wrong, and why it doesn't bother them to kill strangers, their classmates, and themselves. Probably, if we think about it long and hard enough, we can figure it out. I think it has a great deal to do with 'WE REAP WHAT WE SOW.'

Funny how simple it is for people to trash God and then wonder why the world's going to hell. Funny how we believe what the newspapers say, but question what the Bible says.

Funny how you can send 'jokes' through e-mail and they spread like wildfire, but when you start sending messages regarding the Lord, people think twice about sharing.

Funny how lewd, crude, vulgar and obscene articles pass freely through cyberspace, but public discussion of God is suppressed in the school and workplace.

Are you laughing yet?

My Best Regards, Honestly and respectfully,
Ben Stein

Crâmpiele din autobiografia preotului protopop Constantin Alecse

Școala Satului meu, ABC-ul devenirii mele

Din căutările domnului Mircea Iordache, pentru cartea monografică a satului Dâmbroca, rezultă că școala satului meu natal a luat ființă cam în 1905, funcționând în casa bunicului meu, după tată, Voicu Alexe. Primul învățător al școlii a fost Constantin Vâjiaș, din Bobocu, care a funcționat până în 1908, iar din 1908, până în 1916 a funcționat Florea Stănescu, din Găvănești.

Ar fi fost interesant dacă în arhivele școlii ar fi păstrate documente din care să se știe și numele primilor elevi: câți elevi avea acea școală improvizată, ce cărți și rechizite au fost folosite de către învățătorii de atunci, etc.

Din relatările monografice aflăm de asemenea că:

- în 1910 s-a construit prima școală cu o clasă, cancelarie și coridor;
- în anii 1943–1945, s-a mai adăugat încă o sală de clasă, la nord;
- în 1961, pe măsură ce s-a trecut la școala de 8 ani, s-au construit în partea de sud a localului vechi, încă două săli de clasă, separate și culoar de intrare, după mărturiile domnului prof. Constantin Enuș, fost director al școlii (1957-1972)...

pentru cei aleși. Dilema cea mare era aceea că, în timp ce bieții purtători ai cravatei de pionier se considerau onorați, unii dintre părinții celor cărora li se acorda această „onoare”, considerau cravata un simbol al diavolului și acceptarea ei drept o



înrolare voluntară în armata lui Anticrist.

Mă număram și eu printe ei. Fără știrea părinților, acceptasem și eu o asemenea „onoare”. La școală purtam cravata, iar în drum spre casă, trimeteam acest simbol, la culcare, în străfundul ghiozdanului, peste care turnam cele 2-3 cărți pe care le aveam și caietul de lecții. A doua zi, înainte de a ajunge la școală, scoteam cravata din ghiozdan, de la „naftalină” și o puneam la gât. Azi așa, mâine așa, până într-o zi când domnul director observă că al meu trofeu (cravata) era boțit, ca și când ar fi dormit vaca pe el. Într-un final, a trebuit să recunosc faptul că îmi este frică de părinți și de aia acasă nu arăt cravata.

„Dezonorat” în Careu. Mi-au „săltat” cravata

Fastul de oferire a cravatei, s-a repetat în Careu, însă de data aceea am fost umilit, public. Domnul director mi-a luat cravata, în văzul tuturor, dându-mă exemplu negativ, ca fiind crescut într-o familie retrogradă.

Părinții mei erau oameni credincioși, cu frică de Dumnezeu și participau cu toată regularitatea la slujbele bisericești duminicale. Este ușor de înțeles că nu mergeau singuri la biserică, ci își luau cu ei și copiii, adesea împotriva voinței lor. Eu, singurul băiat din familie, eram aproape forțat de tăicuța să mă duc la strană. Începusem deja să buchisesc psalmii, deși eram așa de micuț, încât abia ajungeam la înălțimea stranei. Întâmplarea ce doresc să o împărtășesc cu cititorii acestor umile rânduri, este o experiență, trăită în aceeași perioadă (prin anii 1961-1964).



Am fost făcut pionier, dar...

Cer iertare că amintirile mă copleșesc și, trebuie să mă întorc la unele aspecte, scăpate, ale vieții de elev. Dacă un elev era mai „răsărit” în rândul turmei, era făcut pionier în cadrul unui ritual. Era o mare onoare

Palma domnului director



Veniseră o directivă de „sus” ca toți copiii țăranilor care merg la biserică să fie pedepsiți, însă trebuie să le fie găsit un motiv plauzibil.. Cu o amărăciune în suflet, încă trăiesc acea amintire, chiar și după 50 de ani. Domnul director, se mărturisea ca ateu. De

altfel era un om de mare ispravă. Administrator de școală, cum rar se mai găsesc și dascăl de un profesionalism exemplar. Ne preda istoria și nu mai știu ce alte materii. La un curs de istorie, îmi amintesc cum domnia sa plimbându-se printre cele 3 rânduri de bănci, pleda teza ateistă, contra învățaturii religiei, privind apariția/ evoluția speciei umane. Din ce motive, nu am înțeles, dar am reținut, și nu pot uita, teza pe care o susținea, că religia a apărut datorită lipsei de cultură a speciei umane, pe o anumită treaptă a istoriei și în timp, prin iluminarea ei (speciei umane), religia va dispărea pe aceeași treaptă. Era în zi de luni. Cu o zi înainte, duminică, părintele Ghencea ne vorbise cu har despre Dumnezeu și măreția împărăției Sale. Ce contrast...!. Mărturisesc cu toată sinceritatea că mi-a fost frică să scriu cecece domnul director ne dicta.

Acela a fost momentul. Contrariat de cele auzite în clasă, față de învățăturile de la biserică (cum zice scriptura „Ce mărturie ne mai trebuie?”), am rămas înmărmurit în bancă. Plimbându-se printre rândurile de bănci, domnul director, se apropie din spate, de banca unde ședeam eu și văzând că nu scriu în caiet cele dictate de dânsul (numai eu știam ce frică aveam de Dumnezeu), îmi aplică o corecție peste ceafă (parcă și acum o simt) și, cu o voce imperativă spune: „Scrie derbedeule, că doar nu te-o face tactu popă!”. Ce ironie a soartii și ce minune a lui Dumnezeu, or fi fost, că tătica m-a făcut chiar popă? A doua zi de dimineață, în cadrul ritualului din Careul Școlii, la începerea programului școlar, sunt iarăși chemat în fața tuturor copiilor,

din cele 4 clase elementare, câte avea școala pe atunci și, am fost aspru admonestat pentru abateri de la morala comunistă și pentru indisciplină.

Amintirile mele sunt amestecate, unele frumoase, de neuitat, altele, nici că mi-aș mai dori să îmi aduc aminte. Menirea noastră și vocația speciei umane este, cred eu, să trăiască frumosul, să uite greutățile vieții și neajunsurile ei temporare și să cultive amintirile vrednice. Pe linia acestor precepte, îmi aduc aminte cu atâta plăcere de momentele memorabile ale vieții mele de școlar. În afara incidentelor negative, de care am făcut amintire mai sus, am mult mai multe amintiri plăcute (numeric, cam la puterea a patra) de care sunt mândru, ori de câte ori sunt în postura de a le împărtăși cu semenii mei.

Detalii despre învățământ, conduita învățătorilor și discipolilor, realizările lor „academice”, premii și distincții, etc., au fost descrise, atât de elocvent,



de autorul monografiei satului Dambroca, domnul Mircea Iordache, în capitolul IV, al numitei lucrări, în subcapitolul „ȘCOALA – punctul „e” - Mărturii despre școală”.

Personal, agreind 100% cele descrise în monografie, găsesc de cuviință că este venit să împărtășesc, cu cititorii, celălalt aspect al vocației și menirii școlii, promovarea tradițiilor și obiceiurilor strămoșești. Desigur că, în monografia satului Dâmbroca, distincții dascăli, soții Constantin și Maria Enuș au punctat pe scurt anumite aspecte ale domeniului enunțat. Consider însă că nu au accentuat de ajuns pe sacrificiile, care ei, dascălii și formatorii noștri de opinie, le-au făcut, personal, pentru promovarea acestor valori și valențe.

Crâmpie din autobiografia preotului protopop Constantin Alecse

Urgia Colectivizării

Dacă ar fi să glăsuim ca în Scriptură, am formula: „Prin anul 1962, după Hristos, ieșit-a poruncă de la Cezarul, șeful bolșevicilor, să fie finalizată colectivizarea agriculturii, în toate ținuturile Imperiului Rus, cu precădere pe pământul sfânt „Grădina Maicii Domnului”, adică în Valahia!”

Și în anii precedenți lui 1962, s-au încercat căi de „lămurire” a țăranilor de a opta pentru colectivă. În anul 1961, au început presiuni mari și, cu toate că tătica umbla cu toporul la brâu să-și apere avuția, mărșălitorii satanei, au reușit să-i ia vaca de lapte, de la gura copiilor, în timp ce sora Paulina se întorcea cu ea de la păscut.

Ce o fi simțit sora mea atunci, când au venit bandiții și i-au răpit vacuța pe care o crecuse și o îngrijise și cu care își depăna visele. Ce o să le spună părinților când va ajunge fără vacă acasă? Câtă supărare o să-i facă măicuței?



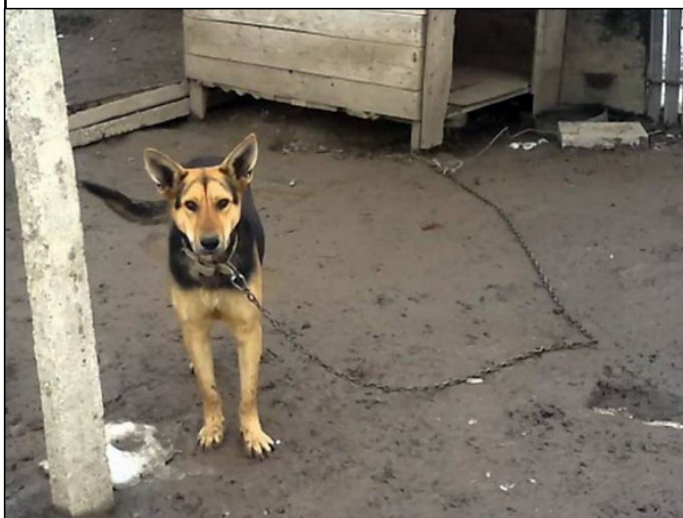
Mai apoi au început să vină perceptorii, de 2-3 ori pe lună, să ne numere animalele, păsările și chiar ouăle din cuibar. La început venea unul, apoi câte 2-3, să confişte din ogradă ce aveau ei chef, sub motivul că nu am plătit dările la stat. Toate venirile lor se petreceau când părinții se aflau la câmp, la munci, în arșița soarelui și noi, copiii, nu aveam cum să ne opunem.

Noi eram paznici buni împotriva spoitorilor, care veneau în cârduri, precum ciorile la nuci. Vreo doi încercau să ne lămurească, că pentru un ciur de mălai ne spoiesc cionul de mămăligă, iar 2-3 puradei, controlau prin ogradă și ciordeau: un pui, un ou sau ce le pica în mână. Ce să ne facem noi, cei doi copilandri: eu de 11 ani și sora Paulina de 14(celelalte

două surori se aflau în grija bunicii, la casa din mijlocul primei ulițe).



Într-o vineri, la începutul anului 1962 (ziua fiind plănuită și veți vedea de ce), ne trezim cu o ceată de nemernici și nu mai știu ce epitet să le atribui. Îmi apăreau atât de hidoși și fioroși și împreună cu sora Paulina, am rămas înmărmuriți.



După ce cu o zi înainte ne otrăvise dulăul cel mare, unii îl alergau pe Azorel și îl băteau, încât bietul cățel s-a refugiat în cușcă, schelăind încet de durere și mârâind, de frică.

Ce a urmat, a fost de groază. Cei 20-30 de barbari au început a alerga prin curte să prindă păsările, alții să lege cei doi porci pe care-i aveam de prăsilă, alții au deschis larg porțile și să care toate utilajele agricole. Parcă se aflau la întrecere și probabil că așa a început „întrecerea socialistă” și cuceririle „revoluționare”, asumate de mahării neis-

pravnici ai țării. Ce nu pricepeam și mai mult, era că ceata de bandiți era condusă de o rudă a noastră.

Mai mult ca sigur că directivele veneau de la mai marii bolșevici, dar zelul de împlinire a poruncilor era al lor, creindu-și satisfacții din nimicirea „dușmanului de clasă”, așa cum era considerat orice om gospodar care nu era de acord cu murdăria comunistă.

Acea priveliște îngrozitoare m-a urmărit toată viața și mă rog la Dumnezeu să mă ierte, că deși eu iert acele nelegiuiri, nu le pot uita și asta înseamnă că păcatele le mai am, chiar dacă-s pe jumătate. Dar ei, acei nemernici, azi se pot considera oameni vrednici de cinste pentru comportarea în viață? Dacă m-aș referi numai la situația acelei zile când ne-au tâlhărit, cum ne-ar putea privi în față, când ne-au atacat pe noi, doi copilași nevinovați, mutilându-ne sufletele. Oare ei au simțit vreodată acea groază, să poată realiza starea de rău ce ne-au provocat?

Ce spun, în rugăciunile lor, lui Dumnezeu despre păcatele ce le-au săvârșit în viață, pe care în fața consătenilor nu și le recunosc? Mai mult decât atât, ei consideră că au făcut bine, dar n-au fost înțeleși de oameni.

Au lăsat doi copii neputincioși, cu ochii „în soare”, spețiați și plângând, căci au rămas cu ograda goală. Ce le vor spune părinților, când vor veni de la câmp și câtă tristețe și ură vor vedea pe chipurile lor? Ne gândeam și la moarte de om și mai rău decât atât, să nu-l pierdem pe tătica, căci el, la mânie scotea toporul de la brâu și dacă mergea după ei, erau mulți și pe motiv de autoapărare, puteau să-l omoare pe tătica.



Cam în același timp, în Săgeatsa, unde locuia bunica mea Gherghina, brigada de fanatici ai colectivizării mergea din casă în casă, pentru a-i obliga pe țărani să se înscrie în colectivă. Bunică-mea Gherghina (vrednică de pomenire), s-a baricadat în casă, refuzând să deschidă ușa.

Având o misiune de împlinit, „bravii” activiști au intrat în casă, pe horn

și au forțat-o să pună degetul, înmuiat în cerneală. Așa de tare i-au apăsă degetul mare al mâinii, pe cererea de primire în colectivă, încât i l-au scrântit. La câteva zile după aceea, bunica și-a dat obștescul sfârșit.

De asta am vrut tot timpul să scap de gândul că m-am născut în satul Dâmbroca și numai insistențele consăteanului Mircea Iordache, care m-a lămurit că în sat au rămas și oameni de treabă, care au suferit la fel de mult ca familia mea și au șters cu buretele toate neisprăvnicile trecutului, dar sufletele lor îi marginalizează pe tortionari.

Am regrete că nu era pe timpuri iPhone-ul, și să fi luat cu el imagini, din care ar fi ieșit un documentar, sau chiar un serial, foarte apreciat și la Hollywood.

Așteptam părinții de la câmp și ne gândeam ce le vom spune despre acea nenorocire, dar la asfițitul soarelui apar singuri, foarte obosiți și îndurerăți, căci la revenirea de la câmp, cu căruța și cei doi cai (Murgu și Negru), la intrarea în sat au fost așteptați de acei tâlhari, care s-au năpustit asupra căruței și i-au împins jos pe părinții mei, aruncându-i în șanț, după care i-au îmbrâncit și și-au însușit căruța cu caii. Mai târziu am aflat că Murgu a murit. Probabil că și el era opozant al colectivizării și l-au tratat ca atare. Negru, care era un cal mândru, frumos, cu o stea albă în frunte și cu pinteni precum cismele albe ale comandanților de cavalerie, căci era corcitură între un cal regesc și un cal arab, a fost folosit la șareta președintelui de CAP, care trecea adesea pe la poarta noastră și mi se redeschidea rana din piept. Gândeam că asta doreau, să ne arate cine sunt ei și să ne umilească tot mai mult.

Când i-am văzut pe părinți venind pe jos, de parcă se sprijineau de garduri, îmbătați însă de durere, am alergat plângând și printre lacrimi spuneam sacadat: „Tătică, mămicuță, ne-au prădat, ne-au luat tot, tot, tot, erau mulți din ăia de alde „spaima ciorilor” așa erau de feroși, dar în același timp glumeau între ei, că „hai mă, să-l facem om!”

„Știu, zise tătica, frecându-și nervos pumnii și încheștându-și fălcile de mânie, știu, doar ne-au prăduit și pe noi de cai și căruță, iar pe noi ne-au aruncat în șanț. Nu mai plânge! Cum este cu Păulica? Dar, lasă, vorbim acasă. Dumnezeu este cu noi, nu ne lasă, ne va deschide alte căi...” Acestea sunt ultimele amintiri străvezii despre colectivizarea „binecuvântată”, și despre „lumina” ce ne-a venit de la Răsărit... (va urma)

Angelson: Filmările din Dâmbroca, mulțumiri...



Vreau să mulțumesc întregii echipe pentru zilele minunate, pe care le-am petrecut împreună săptămâna trecută, în Dâmbroca, Săgeata, Buzău, România, pe platourile de filmare a viitorului nostru film, "Immigrant Priest", bazat pe biografia părintelui nostru duhovnicesc, preotul Constantin Alecse. Marius Neacșu, tu ești cel mai minunat Director de imagine și îți mulțumesc... Domnule Mircea Iordache, vă mulțumesc pentru că ați fost eroul nostru, al doilea producător pentru Unitatea II și manager de amplasare! Marius și Dragos și Dan Iordache, Vivi Petrache, Marius Georgescu și întreaga echipă, ați fost cu toții minunați! Vouă, actorilor mei extraordinari, vă mulțumesc ... Ați fost atât de fascinanți, talentați, și profesioniști. Iar tu, Petru Georoiu, ești cel mai bun copil actor! Pur și simplu: actor și om cu mare talent. Victoria Dicu și Georgeta Marin Valcu, prezența voastră acolo, pe platou, a fost un dar ceresc, curajul și talentul vostru fiindu-mi inspirație! Vă mulțumesc tuturor celor din echipa de filmare- Roxana, Geta, Christine, Ionut Georoiu, Alex, Andreea! Îți mulțumesc și ție, Alexandru Dumitru, care ai jucat rolul tânărului Constantin, ai fost extraordinar! Vă mulțumesc vouă, Minioneta Georoiu și Maria, pentru cine sunteți și pentru talentul și vocea voastră!!! Vouă, Victoria Art, Julieta și Victoria, vă mulțumesc pentru un casting minunat!!! Mulțumesc și tuturor copiilor Scolii Satului Dâmbroca și tuturor profesorilor, doamnei directoare, care a făcut posibilă filmarea la școală, mulțumesc tuturor familiilor din Dâmbroca, care, literalmente, "au mutat munții din loc", pentru a face posibilă această filmare. Și cum să-i uit pe cei doi actori din sat, "militienii"...! Mulțumesc domnului Enache Dedu, pentru ospitalitate și familiei Crăciun, conducerii Bisericii din Dâmbroca și enoriașilor săi, doamnei Atena Bratosin-Stoian, pentru frumusețea, talentul și cunoștințele sale despre specia canină, mulțumesc cățelului Patrocle-Oscar, pentru ca a petrecut 10 ore cuminte pe pla-

toul de filmare și ne-a ajutat enorm! Și mulțumesc Pensiunii Privighetoarea, din Maracineni, pentru îngrijire și pentru tot efortul de a-l pregăti pentru America, unde a devenit cetățean! Și ție, Veras, vara mea, pentru că ti-ai luat din timpul pretios de arhitectă și ai stat acolo, cu mine! Mulțumesc din nou Pensiunii Privighetoarea, pentru că de bine ne-am simțit! Vă mulțumesc tuturor! Sunt onorată! Te iubesc, Dâmbroca! Dumnezeu să te binecuvânteze, în veci!

Echiapa de filmare



*Mulțumiri dlui Mircea Iordache
Mulțumim echipei de filmare în satul Dâmbroca*



*2016 - În Dâmbroca, s-a filmat ca și în Hollywood:
persoane, imagini, grupuri, și cadre generice...*



**PREMIILE CÂND VIN... VIN LA GRĂMADĂ...!
Diana, și... A DOUA VENIRE A LUI HRISTOS**



NE-A BINECUVÂNTAT ȘI PAPA



**In memoriam: Christian Vahab
(1951-2016)**



**SĂ NE RUGĂM PENTRU CEI CE AU
NEVOIE DE RUGĂCIUNILE NOASTRE**



Stăpâne Doamne Atotțitorule, Impărate sfinte, cea ce pedepsești dar nu omori: Cea ce întărești pe cei căzuți și ridici pe cei surpați. Cea ce ușurezi suferințele oamenilor, rogu-mă Tie, Dumnezeul nostru, și pe mine robul Tău (numele), cel ce pățesc cercetează-mă cu mila Ta. Iartă-mi mie toate greșelile cele de voie, și cele fără de voie...

- ◆ Adrian Potângă
- ◆ Ana Ciuca
- ◆ Ana Maria (soacra lui Dem Dadescu)
- ◆ Andromachia Gurita
- ◆ Anghelina Ciolache
- ◆ Cristina Mondocea
- ◆ Doina Lupascu
- ◆ Dumitru Caranfil
- ◆ Ecaterina Anghelina
- ◆ Elena Ciolache
- ◆ Elena Sopera
- ◆ George Dascalu
- ◆ Gheorge (tatăl Antuanetei Rastian)
- ◆ Gheorghe Tasu
- ◆ Ioan Nistor
- ◆ Leonora Kosek
- ◆ Maria Marinescu
- ◆ Miron Bonca
- ◆ Nick Sadrapeli
- ◆ Radu și Vera Paton
- ◆ Sofia Bruma
- ◆ Tatiana Calugarita
- ◆ Tatiana Velcu
- ◆ Teodora Dragomir
- ◆ Vasile Ancu-Gheorghiu
- ◆ Vera Ulrich
- ◆ Veronica Roman



**BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ "SF.TREIME"
(3315 Verdugo Rd., Los Angeles, CA 90065)**

CONVOCALE

ADUNAREA GENERALA PAROHIALA, 2017

1 Ianuarie 2017

Iubiti membri ai parohiei,

Potrivit Regulamentelor Episcopiei noastre, Aricolul IX, Sec. 25, se convoacă Adunarea Generală Parohială a Bisericii Ortodoxe Române "Sf. Treime", pentru ziua de DUMINICA, 5 Februarie 2017, in biserica (adresa de mai sus), orele 1:00 pm, la finele Sfintei Liturghii, și servirea de gustări ușoare, având următoarea:

ORDINEA DE ZI

1. Rugăciunea de invocare
2. Apelul nominal
3. Numirea prezidiului
4. Aprobarea procesului verbal al ultimei Ședințe a Consiliului
5. Rapoarte:
 - a) Preotul paroh
 - b) Presedintele consiliului
 - c) Presedinta Reuniunii Doamnelor
 - d) Raportul casierei Reuniunii Doamnelor 2016
 - e) Raportul Casierului Bisericii pe 2016
 - f) Aprobarea bugetului pe 2017
6. Recomandările Consiliului parohial
7. Alegerea Consiliului Parohial pe 2017
(Comisia de nominare)
8. Alegerea delegaților Congrese ROEA (2017-2018)
9. Propuneri și dezbateri
10. Inchiderea Sedintei

Invitam pe toti membrii parohiei noastre să participe, prin ideile lor constructive, la această sedinta. Dreptul de vot îl au numai acei enoriasi care si-au achitat membrua/minimum de donatii la programul de Fagaduinte pe 2016 (până la data de 31 Decembrie 2016), si care sunt înscrise pe listele oficiale parohiale, și aprobate de Episcopie, si care indeplinesc toate conditiile prescrise de Regulamente.

Ai dumneavoastra, Intru Hristos Domnul,

Fr Constantin Alecse / George Jercan

Părintele Constantin Alecse, paroh
George Razvan Jercan, Președinte

**HOLY TRINITY ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
(3315 Verdugo Rd., Los Angeles, CA 90065)**

CONVOCAATION

THE PARISH GENERAL ASSEMBLY, 2017

January 1, 2017

Dear Parish Members,

According to the by-laws of the Episcopate, Art-IX, Sect-25, the Annual Meeting of our Parish General Assembly of the Holy Trinity Romanian Orthodox Church in Los Angeles, is called to order for Sunday, February 5 2017, at 1:00 p.m., immediately after the Divine Liturgy and the light luncheon, in the Church (address above):

THE AGENDA IS AS FOLLOWS

1. Opening Prayer
2. Roll-Call
3. Appointment of presidium
4. Approval of minutes of last Parish Council meeting
5. Reports:
 - a) Parish priest
 - b) Parish Council president
 - c) Ladies Auxiliary president
 - d) Ladies Auxiliary Treasurer's Report (2016)
 - e) Treasurer's report for 2016
 - f). Approval of the 2017 Budget
6. Recommendations of the council
7. Election 2017 Parish Council
(Nominating committee)
8. Delegates election - ROEA Congresses (2017-2018)
9. Proposals and discussions
10. Closing of meeting

We invite all of the parish members to attend this meeting and contribute with their constructive ideas to the progress of our parish life. The right to vote at the meetings is held only by the ones who have paid their 2016 dues/minimum pledge dues, until December 31, 2016 - according to the membership lists submitted and approved by the Episcopate's office, and fulfill all the conditions of the by-laws.

Yours in Christ,

Fr Constantin Alecse / George Jercan

Fr. Constantin Alecse, Parish Priest
George Razvan Jercan, President

The Christian Life - Viața Creștină

VOL. 59, ISSUE 7-12, 2016

A RELIGIOUS PUBLICATION OF
HOLY TRINITY ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
3315 VERDUGO RD., LOS ANGELES, CA

Web-site: www.publicatii.com

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
VAN NUYS, CA
PERMIT
NO. 1614

Address Service Requested



CHRIST IS BORN
Glorify Him!

Celebrate the Nativity of our Lord and Savior
Jesus Christ with our Advent & Nativity Resources

To:



Troparul Sf. Nicolae

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-ai arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sf. Vasile

În tot pământul a ieșit vestirea ta, ca acel ce a primit cuvântul tau, prin care cu dumnezeiasca cuviința ai învățat firea celor ce sunt le-ai arătat, obiceiurile oamenilor le-ai împodobit, Împărăteasa Preotie, Parinte cuvioase, roaga pe Hristos Dumnezeu nostru să ne daruiască mare milă.